

درس هفته

جشن مهرگان - جشن سپاسگزاری، دوستی ، مهر و محبت بین انسان ها

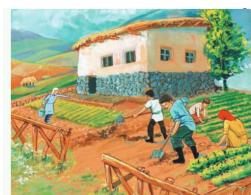
بخش دوم (صفحه ی دوم)

جَشْنِ مِهْرَگَان در آغاز ماه مهر و فصل پاییز بوده است. جشن مهرگان پس از نوروز مهم ترین

جشنی بوده است که ایرانیان باستان آن را برگزار می کرده اند. ایرانیان باستان جشن مهرگان را

برای سپاسگزاری از آن چه که در زندگی داشته اند برگزار می کردند. به ویژه کشاورزان

سپاسگزاری خود را برای به دست آوردن آن چه که در زمین هایشان کاشته

بودند با شادی کردن و جشن گرفتن نشان می دادند.

ایرانیان باستان در جشن مهرگان روی سفره هایی که به رنگ ارغوانی بود گل های زیبای

و میوه های پاییزی مانند انار سرخ

و سیب سرخ می گذاشتند. در این جشن که چند روز ادامه داشت صدای

آهنگ های شاد در همه جا به گوش می رسید.

ایرانیان در همه جای دنیا، هر سال بین روزهای دهم ماه مهر تا شانزدهم ماه مهر جشن

مهرگان را با اجرای برنامه های شادی مانند موسیقی، آواز خواندن و رقص های محلی

برگزار می کنند.

● واژه های تازه :

باستان : گذشته، قدیم

برگزار شدن : انجام شدن

ویژه : خاص - به ویژه: مخصوصا، به خصوص

ارغوانی : رنگ سرخی که بیشتر به رنگ بنفش می ماند

کشاورز : مرد و یا زنی است که در مزرعه و یا باغ کار می کند.

او دانه های گوناگون مانند خیار، گوجه، گندم را در زمین می کارد ، آب می دهد و برای هفته ها منتظر می ماند تا آن ها سبز شوند و به میوه یا سبزی های گوناگون تبدیل شوند. کار این

کشاورز را کشاورزی گویند.

● نکته ی دستوری

جشن مهرگان جشن مهر و دوستی است. واژه های مهرگان و مهر از یک خانواده هستند یعنی در سه حرف م - ه - ر که پشت سر هم آمده اند هم هستند، هم چنین هم معنی هم نیز هستند.

جشن مهرگان یک جشن باستانی است. ایرانیان باستان مهرگان را جشن می گرفتند. در جمله های بالا واژه های باستان و باستانی از یک خانواده هستند.